

Sygn. akt III Ca 1053/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Roman Troll

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2022 r. w Gliwicach

na rozprawie zdalnej

sprawy z powództwa Ł. M.

przeciwko W. A. Hungary Z.. w B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 26 sierpnia 2021 r., sygn. akt I C 101/21

1) **oddala apelację,**

2) **zasądza od powoda na rzecz pozwanego 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Roman Troll

Sygn. akt III Ca 1053/21

UZASADNIENIE

W pozwie z 9 sierpnia 2019 r. (data nadania) powód Ł. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. A. Hungary L. T. z siedzibą w B. 250 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczanymi od 31 stycznia 2019 r. oraz kosztów procesu, gdyż przelot na trasie B.-W., który odbył się 10 sierpnia 2018 r. nastąpił z opóźnieniem wynoszącym ponad 3 godziny.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 5 września 2019 r. uwzględniono jego żądanie.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego, gdyż opóźnienie było spowodowane nadzwyczajnymi okolicznościami - zderzeniem z ptakiem. Pozwany podał, iż następcą prawnym W. A. Hungary (...) jest W. A. Hungary Z.. w B..

Wyrokiem z 26 sierpnia 2021 r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach oddalił powództwo (pkt 1.) oraz nie obciążył powoda kosztami postępowania (pkt 2.).

Orzeczenie to zapadło przy następujących ustaleniach faktycznych: 10 sierpnia 2018 r. powód odbył lot samolotem pozwanego na trasie B.-W. (numer lotu (...)), opóźnienie wynosiło ponad 3 godziny; odległość pomiędzy lotniskami

mierzona trasą po ortodromie wynosi ok. 1340 km; opóźnienie lotu spowodowane było uderzeniem ptaka w maszynę, która miała obsłużyć sporny lot, załoga zgłosiła uderzenie ptaka we wlot silnika, jednakże na lotnisku w B. brak było specjalisty, który mógł przeprowadzić kontrolę maszyny, a w celu zminimalizowania opóźnienia spornego lotu, pozwany podstawiał zastępczy samolot; powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania za opóźniony lot.

Przy tak dokonanych ustaleniach faktycznych Sąd Rejonowy, przywołując regulacje art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów

w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91, art. 5 ust. 3 tego rozporządzenia oraz stosowne orzecznictwo, uznał powództwo za bezzasadne, gdyż opóźnienie lotu było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie mógł uniknąć pozwany, pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (zderzeniem samolotu, który był przeznaczony obsługi spornego lotu z ptakiem), ocenił też działania przewoźnika jako racjonalne. Sąd Rejonowy zaznaczył też, że kolizji lądującego/startującego samolotu z ptakiem nie można

w transporcie lotniczym wykluczyć, jednak nie są to zdarzenia częste, typowe, notoryjne; nie sposób przewidzieć, czy, kiedy i gdzie oraz w jakiej fazie lotu taka kolizja wystąpi, a także jak rozległe spowoduje skutki (uszkodzenie, opóźnienie, zaburzenie struktury lotów w rotacji).

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekła na podstawie art.102 k.p.c. z uwagi na subiektywne przekonanie powoda o słuszności roszczenia.

Apelację od tego wyroku złożył powód, zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. poprzez dowolną,

a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i uznanie, że pozwana zdołała wykazać, że opóźnienie lotu na trasie B.-W. było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie mogła uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków w sytuacji, gdy pozwana nie wykazała wyżej opisane okoliczności. W konsekwencji zarzucił naruszenie art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 w związku z pkt 14 motywów do tego rozporządzenia poprzez uznanie, że zderzenie samolotu z ptakiem stanowi nadzwyczajną okoliczność zdefiniowaną w tymże artykule. Ponadto zarzucił naruszenie art. 5 ust. 1 pkt c) w związku z art. 7 ust. 1 pkt a) tego rozporządzenia poprzez oddalenie powództwa w sytuacji, gdy powód wykazał zasadność powództwa o odszkodowanie za opóźniony lot.

Przy tak postawionych zarzutach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na jego rzecz 250 euro z odsetkami ustawowymi za opóźnienia od 31 stycznia 2019 r. oraz kosztami procesu za obie instancje, a także o przeprowadzenie rozprawy apelacyjnej.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, a także o rozpoznanie sprawy na rozprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy rozpoznawał sprawę w postępowaniu uproszczonym składzie jednego sędziego, gdyż dotyczy żądania zasądzenia świadczenia, które nie przekracza 20000 zł (art. 505¹ § 1 k.p.c. w związku z art. 505¹⁰ § 1 k.p.c.).

Orzeczenie, z uwagi na stan epidemii i nadmierne zagrożenie dla zdrowia i życia ludzkiego, zapadło po przeprowadzeniu rozprawy zdalnej na podstawie regulacji art. 15zżs¹ ust. 1 pkt 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (t.j. Dz. U. poz. 1842 ze zm. w brzmieniu nadanym wskazaną niżej ustawą z 28 maja 2021 r.) i art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1090); ta regulacja obowiązuje od

3 lipca 2021 r.

Apelacja zmierza do wykazania dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego, nie sprostala jednak temu zadaniu. Stanowi ona bowiem jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego, a ponadto jest powieleniem zarzutów ujawnionych w replice na sprzeciw. Apelujący bowiem uważa, że nie doszło do zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, których pozwana nie mogła uniknąć (jego zdaniem zderzenie samolotu z ptakiem taką okolicznością nadzwyczajną nie jest – to jednak ocena prawna, a nie ocena dowodów w zakresie ustaleń faktycznych i to pomimo tego, że Sąd Rejonowy wskazał to w ustaleniach faktycznych). Nie wykazał zaś naruszenia regulacji art. 233

§ 1 k.p.c., a to jego obciąża wykazanie tych naruszeń. Należy tylko podkreślić, że zderzenie samolotu z ptakiem wchodzi w zakres pojęcia „nadzwyczajnych okoliczności”

w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego

i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (por. wyrok (...) z 4 maja 2017 r., C-315/15, (...) v. (...).S. pkt. 24. do 26.; wyrok (...) z 23 marca 2021 r., C-28/20, (...) LTD (...) (...) pkt 40.).

Trzeba także zaznaczyć, że art. 232 k.p.c. wskazuje, że strony są obowiązane wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Pozwany przedstawił dowody na okoliczność zderzenia z ptakiem, jak również tego, że w celu wyeliminowania ewentualnego niebezpieczeństwa dla pasażerów z tym związanym (ustalenia uszkodzeń z samolotu, a także czy one w ogóle nastąpiły) wysłał specjalistę innym samolotem (to ten podstawiony samolot), gdyż na lotnisku takiego nie było. W tym miejscu trzeba też mieć na uwadze to, że samolotem tym zostali zabrani pasażerowie i załoga samolotu, która miała obsłużyć opóźniony lot, który zderzył się z ptakiem. Przed przylotem tego samolotu nikt nie dokonywał kontroli tego samolotu po zderzeniu z ptakiem.

Strona powodowa nie wykazała, aby te podjęte przez pozwaną środki nie były racjonalne. Zdaniem Sądu Okręgowego na ich racjonalność wskazuje także to, że jest to tani przewoźnik lotniczy, a taki nie może sobie pozwolić na to, aby załogę samolotu zabierać

z powrotem do punktu wyjściowego, zamiast zlecić przegląd na lotnisku specjalście, który tam się znajduje (zawrzeć odpowiednią umowę). To tylko wskazuje, że na lotnisku w B. nie było odpowiedniego specjalisty, który mógłby dokonać sprawdzenia samolotu po zderzeniu z ptakiem; powód przeciwnej okoliczności nie wykazał (art. 6 k.c.). Bezpieczeństwo pasażerów jest zaś istotną rolą, której nie przekreśla rozporządzenie, na podstawie którego dochodzone jest odszkodowanie, co więcej ono wyraźnie na taką rolę wskazuje w punkcie pierwszym motywów; chodzi bowiem o zapewnienie wysokiego poziomu ochrony pasażerom.

Dowolna jest też przeprowadzona w apelacji ocena, że pozwany nie wykazał podjęcia racjonalnych środków zmierzających do tego, aby uniknąć opóźnienia. W aspekcie wszystkich okoliczności sprawy te racjonalne środki zostały podjęte, a co za tym idzie ich podjęcie wykazał.

Nie doszło więc do naruszenia przepisów procesowych zarzuconych w apelacji.

Dlatego też ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i jako takie Sąd Okręgowy uznaje za własne.

Z okoliczności faktycznych ustalonych w sprawie nie wynika, aby opóźnienie nie wynikało z nadzwyczajnych okoliczności. Ono z takich nadzwyczajnych okoliczności wynikało, a co za tym idzie powództwo o odszkodowanie nie było zasadne, gdyż przewoźnik lotniczy wykazał, iż podjął środki zaradcze wymagane w tych konkretnych okolicznościach sprawy – należało bowiem ustalić czy samolot jest uszkodzony i ewentualnie wyeliminować jego uszkodzenia, a by mógł odbyć kolejny lot jest to związane z bezpieczeństwem pasażerów.

Dlatego też zarzuty dotyczące naruszenia prawa materialnego również nie okazały się skuteczne.

Zastosowana przez Sąd Rejonowy regulacja prawna jest prawidłowa.

Dlatego też zarzuty apelacji są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 505¹⁰ § 1 k.p.c., apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265) oraz § 10 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia. Należy jedynie zaznaczyć, że odsetki od kosztów postępowania należne są z mocy ustawy na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c. (regulacja ta weszła w życie 7 listopada 2019 r.), ale w tej sprawie ta regulacja nie ma zastosowania, gdyż pozew złożono przed 7 listopada 2019 r, a zgodnie z art. 9 ust. 6 ustawy z 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469) stosuje się ją w postępowaniu wszczętym po dniu wejścia w życie tej ustawy.

SSO Roman Troll